

de Arbejdere, der senest ere komne ind til København fra Landet eller fra Provinsbyerne — og som maa antages bedst og hurtigst at kunne gaa derud igen og bedst at have bevaret deres gamle Forbindelser under de Forhold, de tidligere have arbejdet under —, nogen Hjælp til at komme tilbage under deres gamle Forhold, hvis Lejlighed dertil maatte tilbyde sig. Derfor anser jeg det ikke for heldigt, at man har vedtaget en saadan Bestemmelse her, hvor Talen er om at afhjælpe Trang, særlig ikke, da Staten jo her giver Tilskud til denne Understøttelses-Virksomhed.

Der er altsaa nu, gennem disse Udtalelser saavel af min højtærede Kollega som af mig og navnlig gennem den Anvisning, jeg har givet paa de Penge, som ligge og vente paa at blive hævede i Kraft af Kommunalbestyrelsens Beslutning, givet Anvisning paa, hvorledes man kunde gaa frem med Hensyn til Arbejde og Understøttelse. Men ved Siden heraf mener jeg, at der navnlig bør gøres et energisk Arbejde for at faa fordelt Arbejdskraften saa godt som muligt ud til Byerne og ud paa Landet, hvor der maatte være Brug for den, ogsaa ved Landbruget, for de Arbejdere, der kunne beskæftige sig dermed. Det forekommer mig, at saa vel organiserede, som de paagældende Fag ere, baade gennem Fagorganisationerne og ved Hjælp af Arbejdsløshedskasserne, maa man let og hurtigt kunne faa et Overblik over, hvad der i saa Henseende kunde gøres, og hvorledes Stillingen i saa Henseende er mellem Arbejderne. Andelsorganisationerne have jo givet Tilsagn om Bistand for deres Vedkommende, og jeg har ogsaa lagt Mærke til gennem Udtalelser i Bladene fra Repræsentanter for „De samvirkende Fagforbund“, at de ogsaa interessere sig for Tanken og ville være med til at tage et fælles Arbejde op. I Øjeblikket have vi jo ikke nogen meget udstrakt Arbejdsanvisning udenfor København. Vi have nok enkelte Fag — og enkelte Arbejdsløshedskasser — jeg tror, der er seks —, der have en normalt virkende Arbejdsanvisning. Men naar vi ikke have tilstrækkelig Arbejdsanvisning i Øjeblikket, maa vi anvende andre Midler for at faa en saadan i Gang, og da vil jeg mene det rigtigst, at Folk ude omkring fra Købstæderne, Stationsbyerne, og Folk ude paa Landet, der have Brug for Arbejdere, sætte sig i Forbindelse med Københavns Kommunalbestyrelses Arbejdsanvisningskontor. Man vilde da kunne se, i hvilken Udstrækning det kunde lykkes at faa Arbejdskraften for-

delt. Ogsaa har jeg set det udtalt af en Repræsentant for „De samvirkende Fagforbund“, at Arbejderne mødte op paa Arbejderfællesrepræsentationens Læsestue for at læse Provinsbladene og se, hvilke Pladser der blev annonceret. Jeg vilde da finde det rimeligt og ønskeligt, om Provinsbladene hele Landet over daglig vilde tilstille Arbejderfællesrepræsentationens Kontor og det kommunale Arbejdsanvisningskontor Eksemplarer af Bladene — anmelde disse dertil —, for at de Arbejdere, der ønske at følge med i saa Henseende, let og bekvemt kunne gøre det. Alt det, jeg her omtaler er kun Antydninger af, hvorledes man i Øjeblikket skulde faa en bedre Arbejdsanvisning i Gang, men jeg er klar over, at man maa ind paa mere lovfæstede Former i saa Henseende. Derfor agter jeg ogsaa snarest muligt at forberede en Lovgivning paa dette Omraade. Man har i Sverige i en Række Byer en Arbejdsanvisning; det er ordnet paa den Maade, at man har givet en Statsbevilling, som giver Staten Adgang til at afholde visse Fællesudgifter, medens det i øvrigt er overladt til Kommunen at drive disse Arbejdsanvisninger. Andre Steder, som i Tyskland, har man det ordnet paa en mere lovbestemt Maade. Det forekommer mig, at der er Udsigt til, at man herhjemme kan finde Former, som jeg ikke i Øjeblikket skal komme nærmere ind paa, men som maaske bedre end nogen af dem, jeg har set anvendt i andre Lande, kunde være passende under vore hjemlige Forhold og navnlig ogsaa saaledes, at vore Andelsorganisationer kunde faa Forbindelse dermed. Der er jo i saa Henseende en stor Hjælp paa Landet heri, at de allerflestesmaa og store Arbejdsgivere i Virkeligheden ere organiserede i økonomisk Henseende gennem deres Andelsinstitutioner. En saadan Arbejderanvisnings-Lovgivning skal jeg som sagt forberede, og jeg tør da sikkert forvente, at der ogsaa vil blive vist den Imødekommen fra Rigsdagens Side.

Thomas Larsen: Det var med megen Interesse, jeg paahørte de Udtalelser, der ere fremsatte saavel af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som af den højtærede Minister. Det er jo et ret vigtigt Spørgsmaal, der her er Tale om, og et Spørgsmaal, som selvfølgelig ogsaa vækker stor Interesse i vide Kredse. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds omtalte meget varmt de sørgelige Følger,